

Metropol

– Yazan Adam · 07 Şubat 2017

O an...Gelince utanırdıSaklanacak yer arardıOkula giden çocukları vardıArkadaşlarının yanında mahcubiyet duyardıBabasının ne iş yaptığını söylemek için yarıştırdıÇünkü arkadaşlarının varlık içinde olması onlara çok yabancıydıHer gün akşam geç saatlerde eve gelen babasının yüzüne hasret kalırlardıTemizlik görevlisi olan babaları onların ihtiyaçlarını gidermek için çare ararlardıAnneler mecburen çocuk bakmaya veya zenginlerin evlerini temizlemeye giderek yaşamak zorundalardıMetropol olan şehirlerde yaşamamanın bir bedeli vardı, çaresiz olanlar miskinliğe sığınmazlardı, yoksa aç açık kalırlardı

Fikrin...Niyetin ve zikrin hasbi olmalıVarlığın halinden arınarak sunulmalıEdebin sahnesinde bekleyen haşyete boyanmalıSabrın ümitlerinde hüznle dirilmeli, şikayetten kaçınmalıDert sahibinin zandan, vehimden kurtulması için bir yol bulunmalıKuluna vekil ve kefil olan Şafî esmasıyla en yakınımızda duran hakta uyanmalı

Ölüm...En büyük nasihatkenTazim önemsenir, merasim öncelenirKabirde talkın vermek adettendir, Yasin okumak elzemdirCenaze evinde matemden ziyade telaşın nedeni bellidir, yemek arz edilirBizzat onu bekleyen aşikarken, sessizliği bozan yarış yemek almak için gariptirHoca yakınlarına seslenir, perşembesi, kırkı, elli kinci haftası için hesap yapmak derdindedirAdetleşen ve bir tabu gibi zaruret görülen bu ve benzeri uygulamaları tenkit etmek elbette ki yürek işidirAnlamadan, araştırmadan, rivayete inanan asabiyet hüküm vermek için sanki sıradadır, öyleyse ölüm kimler için nasihatır
Mustafa Cilasun